

T-127. 2022.01.30. Menjünk közelebb!

Kedves Szülők és Gyerekek!

József testvérei őszintén elismerték bűnösségüket, és igazán, szívből meghajoltak József előtt. Júda kész volt ott maradni, hogy apjuknak ne okozzon fájdalmat Benjámin elvesztése. Mindebből meglátta József, hogy a testvéreiben milyen jó változást munkált ki Isten, és akkor már nem tartóztatta tovább magát. Hangos sírásra fakadt, és azt mondta a testvéreinek: *Én vagyok József, él-e még az én atyám? És nem felelhetének neki az ő atyjafiai, mert megrettentek vala tőle.* (1Móz 45,3)

Elképzelhetitek, hogyan érintette őket, amikor szembesültek azzal, hogy Egyiptom nagy hatalmú ura, az ő testvérük, József, akit ők eladtak. Visszaemlékezhetek, milyen nagy gonoszságot követtek el vele szemben, és elképzelhették, hogyan áll most bosszút rajtuk József. Ők meg akarták ölni Józsefet. Hogyan viszonzozza most ezt? Valamennyiüket megöleti, vagy tömlöcbe veti életük végéig? Bizony, nagyon megrettentek, és féltek! Szóhoz sem jutottak.

De József így szólt hozzájuk: *Jöjjetek közelebb hozzám! És közelebb menének. Akkor monda: Én vagyok József, a ti testvéreitek, kit eladtatok vala Egyiptomba. És most ne bánkodjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; mert a ti megmaradástokért küldött el engem Isten ti előttetek. Mert immár két esztendeje, hogy éhség van e földön, de még öt esztendő van hátra, melyben sem szántás, sem aratás nem lesz. Az Isten küldött el engem ti előttetek, hogy műveljem a ti megmaradásotokat e földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással. Nem ti küldöttetek azért engem ide, hanem az Isten, ki engem a fáraó atyjává tett, és egész házának urává, és Egyiptom egész földének fejedelmévé.* (1Móz 45,4-8)

Látjátok! Ilyen a Krisztus szeretete. Ezt tette velünk is Isten. Vétkeztünk, elpusztultunk volna a bűneinkben, de Isten Krisztust küldte a megmentésünkre. Mégpedig úgy, hogy mi emberek öltük meg Őt, de Isten éppen ezt fordította az üdvösségünkre. Isten Krisztust feltámasztotta, és mindenek fölé helyezte, mindenkinek Ő a bírója. Ha Ő elé állunk, megrettennénk, ha nem szólna hozzánk is: *Ne féljete, mert a ti megmaradástokért küldött el engem Isten.*

József nem vetette a testvérei szemére, hogy eladták. Ezt a rosszat, és a vele járó szenvedéseket Isten kezéből vette. Nekünk sem az embereket kell hibáztatni, ha valaki bánt, hanem Istentől fogadjuk el, mert azzal is jót tesz velünk, a javunkra fordítja.

József nem volt bosszúálló, hanem szívből megbocsátott, ahogyan az Úr Jézus sem azért jött, hogy megbosszulja rajtunk a sok gonoszságunkat. Azt mondta: *nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot.* (Ján 12:47)

Amit József a testvéreinek mondott, azt mondja nekünk, nektek is az Úr Jézus: *Jöjjetek közelebb hozzám!* Vegyétek a szívetekre, fogadjátok meg, és úgy tegyetek, mint József testvérei. Ők közelebb mentek Józsefhez, ti meg menjetek közelebb az Úr Jézushoz. Hogyan? Szívetek őszinteségében, alázatban, imában, az Ige olvasásában, engedelmisségben! **Ámen.**

Szeretettel:

Debrecen, 2022. január 30-án,
Apostol Imre bácsi